

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců
Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **městská část Praha 10**
sídlem Vršovická 1429/68, Praha
zastoupený JUDr. Martinem Šenkýřem, advokátem
sídlem Na viničních horách 1834/24, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. 10. 2024,
č. j. ÚOHS-36431/2024/161, sp. zn. ÚOHS-R0140/2024/VZ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Romana Lipovská

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. ÚOHS-36431/2024/161, sp. zn. ÚOHS-R0140/2024/VZ, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2024, č. j. ÚOHS-30008/2024/500, sp.zn. ÚOHS-S0523/2024/VZ, podle něhož žalobce spáchal přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 ZZVZ ve spojení se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 ZZVZ, když s úmyslem obejít zákonnou povinnost zadat veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota odpovídá podlimitní veřejné zakázce, v jednom z druhů zadávacího řízení dle § 3 ZZVZ záměrně rozdělil předmět plnění spočívající ve stavebních úpravách objektu Vinice na adrese Vinohradská 3218/169, 100 00 Praha 10 – Strašnice, pro účely fungování Úřadu městské části Praha 10, který představuje jeden funkční celek, na dvě části, přičemž při zadávání ani jedné z nich nepostupoval v zadávacím řízení.
2. Žalobce konkrétně první část předmětu plnění, která spočívala ve stavebních úpravách 3. podzemního patra, 2. podzemního patra, 1. nadzemního patra, 2. nadzemního patra, 6. nadzemního patra, 7. nadzemního patra a 8. nadzemního patra uvedeného objektu, zadal jako veřejnou zakázku malého rozsahu „STAVEBNÍ ÚPRAVY OBJEKTU VINICE PRO ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 10“ bez provedení zadávacího řízení dodavatelí U1 s.r.o. Zbývající část předmětu plnění, která spočívala ve stavebních úpravách 3. nadzemního patra, 4. nadzemního patra a 5. nadzemního patra uvedeného objektu, byla pak předmětem další smlouvy, tentokrát uzavřené v rámci vertikální spolupráce ve smyslu § 11 ZZVZ s dodavatelem, jímž byla žalobcem ovládaná osoba PRAHA 10 – Majetková, a.s., tedy rovněž postupem mimo zadávací řízení, a to podle žalovaného s vědomím, že i tato druhá část plnění bude realizována třetím subjektem bez provedení zadávacího řízení, konkrétně společností EMTANDEM s.r.o. Cena díla byla v první smlouvě sjednána ve výši 5 950 459 Kč bez DPH, ve druhé smlouvě 4 066 000 Kč bez DPH.
3. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 750 000 Kč.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

4. Žalobce je přesvědčen, že při uzavření smlouvy s U1 s.r.o. postupoval korektně, neboť plnění mělo povahu veřejné zakázky malého rozsahu. Zároveň tvrdí, že byly naplněny podmínky pro vertikální spolupráci s ovládanou osobou PRAHA 10 – Majetková, a.s., a tudíž se podle žalobce o zadání veřejné zakázky vůbec nejednalo.
5. Žalobce rovněž brojí proti výši uložené pokuty, ve vztahu k níž se domnívá, že neodpovídá závažnosti přestupku, je čistě represivní, žalobce postihující nepřiměřeně přísně.
6. Žalobce tedy navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

7. Žalovaný setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, neboť ve vztahu k vytýkanému přestupku prý žalobce pouze opakuje argumenty, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal; žalovaný na tyto závěry z podstatné míry odkazuje.
8. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby. I žalovaný na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu.

IV. Posouzení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Romana Lipovská

9. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) a je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Spor je především o to, zda plnění podle obou shora uvedených smluv tvoří jeden funkční celek a je mezi nimi dána časová souvislost, či nikoliv. Pokud by tomu tak bylo, měly být předpokládané hodnoty plnění podle obou smluv sečteny a žalobce měl zvolit zadávací postup odpovídající součtu těchto předpokládaných hodnot, tj. celkové předpokládané hodnotě (§ 18 odst. 2 ZZVZ). V takovém případě by byl tedy určující součet předpokládaných hodnot 5 950 459 Kč bez DPH a 4 066 000 Kč bez DPH, pročež by šlo o jednu veřejnou zakázku podlimitní, a tedy na jednotlivá plnění (části veřejné zakázky) by se uplatnila pravidla zadávání v podlimitním režimu.
11. Podle § 18 odst. 1 ZZVZ je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se její předpokládaná hodnota jako součet předpokládaných hodnot všech těchto částí, a to bez ohledu na to, zda je zakázka zadávána a) v jednom nebo více zadávacích řízeních, nebo b) zadavatelem samostatně či ve spolupráci s jiným zadavatelem nebo jinou osobou. Podle § 18 odst. 2 ZZVZ pak musí tento součet zahrnovat všechny části plnění, které tvoří jeden funkční celek a jsou zadávány v časové souvislosti.
12. Ačkoli pravidlo o funkčním celku a časové souvislosti v této konkrétní podobě přinesl až ZZVZ, podle jeho důvodové zprávy (sněmovní tisk č. 637, VII. volební období poslanecké sněmovny) vychází z dosavadní judikatury, podle které je za jednu veřejnou zakázku považováno plnění, které spolu souvisí, a to na základě funkčních (věcných a místních) a časových hledisek. Není proto žádný důvod, aby bylo při interpretaci tohoto pravidla odhlédnuto od dosavadní judikatury správních soudů především k § 13 odst. 8 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (obdobně například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 205/2022-51 ze dne 23. 3. 2023). Tato judikatura při posuzování, zda jednotlivá plnění tvoří jedinou veřejnou zakázku, převážně akcentovala jejich věcnou, místní a časovou souvislost. Nešlo o hlediska použitelná šablonovitě, dogmaticky a s matematickou přesností, vždy bylo třeba přihlížet ke všem konkrétním skutkovým okolnostem dané věci (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 31/2011-254 ze dne 30. 9. 2011, č. 2735/2013 Sb. NSS), jako podstatný byl přitom v judikatuře hodnocen především jednotný (jednotící) záměr zadavatele (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 211/2015-31 ze dne 17. 9. 2015) a úsudek o tom, zda byl celkový smysl zadavatelovy poptávky dán až uskutečněním veškerého poptávaného plnění (srov. například rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98, Komise vs. Francie). Právě tyto dva faktory se významným způsobem promítly do textu § 18 odst. 2 věty první ZZVZ a mají se tedy promítat i do jeho výkladu a aplikace. Pojem funkční celek vyjadřuje komplexitu plnění, tj. nikoli jejich pouhou souvislost, nýbrž spíše provázanost či spojení určitým pojícím prvkem, jímž zpravidla bude celkový (jednotící) záměr zadavatele, respektive potřeba realizace všech provázaných plnění tak, aby byl naplněn celkový smysl poptávky. To neznámá, že by každé plnění nemohlo sledovat také vlastní cíl, jehož význam může být dokonce sám o sobě převažující. Avšak v situaci, kdy plnění ve svém souhrnu sledují navíc také společný cíl, jde o zásadní indicii nasvědčující tomu, že dělení na dílčí plnění je účelové (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 43/2023-52 ze dne 12. 6. 2024). Při posuzování totožnosti (jedné) veřejné zakázky je podstatný logicky též samotný charakter poptávaného plnění (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 71/2011-93 ze dne 26. 4. 2012) a druh plnění ve vztahu ke srovnatelnosti podmínek jeho realizace v témže časovém období (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 55/2010-173 ze dne 15. 12. 2010). V rámci hledání odpovědi na otázku, jaké plnění tvoří „jednu veřejnou zakázku“ (s důsledky podle § 18 odst. 2 ZZVZ), je tedy zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být Shodu s prvopisem potvrzuje: Romana Lipovská

ve prospěch zadavatele uskutečňováno, svým charakterem založeno společnými jednotícími souvislostmi danými ucelenou a současně relativně oddělitelnou zadavatelskou potřebou, pak jde o plnění tvořící „jednu veřejnou zakázku“.

13. Pohledy na to, jaké plnění tvoří jednu veřejnou zakázku (protože tvoří jeden funkční celek a je ohledně něj splněna podmínka časové souvislosti), se mohou v některých konkrétních situacích odlišovat a výsledek posouzení nemusí být v takových situacích zcela jednoznačný. V nyní posuzované věci je však se zohledněním shora uvedených východisek zcela zjevné, že plnění podle obou smluv jednou veřejnou zakázku je. Plnění podle obou smluv směřují k provedení kompletních stavebních úprav v rámci jednoho objektu; na základě jedné smlouvy měly být provedeny úpravy 3., 4. a 5. nadzemního podlaží, na základě druhé smlouvy měly být provedeny úpravy dvou podzemních podlaží a dále 1., 2., 6., 7. a 8. nadzemního podlaží (tedy všech dalších podlaží, na které nedopadala první smlouva). Jednotící prvek obou plnění je zřejmý, jediné obě plnění jako celek odpovídala ucelené a současně relativně oddělitelné zadavatelské potřebě provést úpravy celého objektu – všech jeho podlaží. Obě plnění (podle obou smluv) se vzájemně doplňovala a obě plnění (podle obou smluv) společně, tj. až jako celek, uspokojovala poptávku zadavatele (tj. žalobce) po stavebních úpravách celého objektu – všech jeho podlaží. Šlo o poptávku po úpravě prostor objektu tak, aby ve svém souhrnu (jako jediný celek) vyhovovaly potřebě žalobce zajistit nové prostory pro chod úřadu městské části. K tomu směřovaly obě smlouvy jen jako celek; potřeba žalobce by nebyla naplněna realizací plnění jen podle jedné z nich (úpravou pouze části objektu, resp. několika pater), nýbrž teprve realizací plnění veškerého (podle obou smluv) tak, aby upravený objekt (jako celek) mohl sloužit potřebám úřadu. První smlouva byla uzavřena dne 3. 7. 2023, přičemž doba plnění byla stanovena na tři měsíce. Stavební práce tedy měly být realizovány nejpozději ke dni 3. 10. 2023. Druhá smlouva byla uzavřena dne 27. 7. 2023 a v jejím případě byl stanoven termín pro dokončení stavebních prací na 55 kalendářních dnů, což znamená, že splněno mělo být do 24. 9. 2023. Kontraktace smluv tedy probíhala a také plnění podle nich mělo probíhat souběžně.
14. Pak tedy plnění podle obou smluv tvořilo jednu veřejnou zakázku a žalobce měl povinnost zahrnout do předpokládané hodnoty veřejné zakázky hodnotu obou těchto plnění. Celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky podle čl. III smlouvy ze dne 3. 7. 2023 a čl. V. smlouvy ze dne 27. 7. 2023 (§ 16 odst. 1, 2 a 5 ZZVZ) činila 10 016 459 Kč. Šlo tedy o veřejnou zakázku podlimitní, která měla být zadávána v podlimitním režimu (§ 26 ZZVZ). Na žádnou část této podlimitní veřejné zakázky tedy nelze nahlížet jako na (samostatnou) veřejnou zakázku malého rozsahu ve smyslu § 27 ZZVZ, protože ani plnění podle smlouvy uzavřené s U1 s.r.o. veřejnou zakázku malého rozsahu není.
15. Zdejší soud jen dodává, že na tomto posouzení ničeho nemění ani novelizace ZZVZ účinná od 3.4.2025 (zákonem č. 69/2025 Sb.) zvyšující limit pro veřejné zakázky malého rozsahu v případě veřejných zakázek na stavební práce ze 6 milionů Kč na 9 milionů Kč.
16. Žalobci obecně nic nebránilo, aby – aniž by to mělo vliv na celkovou předpokládanou hodnotu veřejné zakázky (odpovídající smluvené ceně plnění ve výši 10 016 459 Kč), tj. i na způsob zadávání každé z částí veřejné zakázky odpovídající celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky (coby veřejné zakázky podlimitní) – na část plnění uzavřel smlouvu v režimu vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ, pokud by pro takový postup byly splněny podmínky. Obecně vzato, žalobce tedy mohl jednu část plnění v rámci veřejné zakázky jako celku zadávat v zadávacím řízení v podlimitním režimu (nikoli ji tedy zadávat mimo zadávací řízení jako veřejnou zakázku malého rozsahu) a na druhou část plnění v rámci veřejné zakázky jako celku uzavřít smlouvu v režimu vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ, pokud by pro takový postup ve vztahu k této části veřejné zakázky byly splněny podmínky. Tu je třeba připomenout, že i ta část plnění, ve vztahu k níž by bylo režimu vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ využito, by zůstávala veřejnou zakázku (resp. v nyní Shodu s prvopisem potvrzuje: Romana Lipovská

posuzované věci částí jedné veřejné zakázky jako celku zahrnujícího plnění podle obou smluv), uzavření smlouvy na ni by však nebylo zadáním veřejné zakázky (§ 2 odst. 1 ZZVZ). Zdejší soud však souhlasí se žalovaným, že v nyní posuzované věci nelze podmínky pro postup v rámci vertikální spolupráce pokládat za splněné.

17. Podle § 11 odst. 1 ZZVZ se za zadání veřejné zakázky nepovažuje uzavření smlouvy, kterou uzavírá veřejný zadavatel s jinou právnickou osobou jako zadavatelem, pokud sám nebo společně s jinými veřejnými zadavateli ovládá tuto osobu obdobně jako své vnitřní organizační jednotky (písm. a/), v takto ovládané osobě nemá majetkovou účast jiná osoba než ovládající veřejný zadavatel nebo ovládající veřejní zadavatelé (písm. b/) a více než 80 % celkové činnosti takto ovládané osoby je prováděno při plnění úkolů, které jí byly svěřeny ovládajícím veřejným zadavatelem nebo ovládajícími veřejnými zadavateli nebo jinými právnickými osobami, které ovládající veřejný zadavatel nebo veřejní zadavatelé rovněž ovládají jako své vnitřní organizační jednotky (písm. c/).
18. V nyní posuzované věci není sporu o tom, že všechny tři podmínky vertikální spolupráce podle § 11 odst. 1 ZZVZ byly mezi žalobcem a jím ovládanou osobou PRAHA 10 – Majetková, a.s. splněny; žalobce na tuto skutečnost opakovaně upozorňuje, žalovaný ji nezpochybňuje (srov. především bod 47. napadeného rozhodnutí). Žalovaný však žalobci vytknul, že (v situaci, kdy plnění podle obou smluv byla jednou veřejnou zakázkou) po oddělení části plnění do samostatného smluvního vztahu žalobce a společnosti PRAHA 10 - Majetková, a.s. tato společnost (jež by jinak podmínky vertikální spolupráce se žalobcem podle § 11 odst. 1 ZZVZ splňovala) plnění podle smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2023 nerealizovala, nýbrž hned téhož dne uzavřela na jeho realizaci smlouvu se společností EMTANDEM s.r.o. K faktické realizaci té části plnění, jež spolu s plněním podle smlouvy s U1 s.r.o. tvořila jednu veřejnou zakázku a jež by mohla být realizována v režimu vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ, tak nedošlo plněním ze strany žalobcem ovládané osoby PRAHA 10 – Majetková, a.s., nýbrž jiným dodavatelem (v poddodavatelském vztahu ke společnosti PRAHA 10 – Majetková, a.s.), jenž ve vztahu k žalobci vertikálně propojen ve smyslu § 11 odst. 1 ZZVZ nebyl.
19. Jestliže žalovaný dovodil, že žalobcem ovládaná PRAHA 10 – Majetková, a.s. sice mohla předmět smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2023 s cenou díla ve výši 4 066 000 Kč bez DPH realizovat v rámci vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ pouze sama vlastními kapacitami (alespoň v podstatné míře), avšak v situaci, kdy PRAHA 10 – Majetková, a.s. uzavřela navazující smlouvu s EMTANDEM, s.r.o. (bez provedení zadávacího řízení na obdobný předmět plnění jako ve smlouvě o dílo ze dne 27. 7. 2023) v tentýž den, kdy žalobce uzavřel smlouvu s jím ovládanou PRAHA 10 – Majetková, a.s., je postup žalobce zjevným a vědomým obcházením ZZVZ, pak s tímto závěrem zdejší soud souhlasí. Pokud žalobce naznačuje, že snad měl být nyní nezákonně postihován za jednání jím ovládané osoby (za převod realizace plnění na třetí osobu), pak již shora uvedené dokládá, že tomu tak nebylo. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce od počátku počítal s možností, že plnění bude v plném rozsahu realizovat třetí osoba (čl. II, bod 2 smlouvy ze dne 27. 7. 2023), nadto si byl žalobce dobře vědom toho, že PRAHA 10 – Majetková, a.s. plnění na třetí osobu skutečně převedla, a tedy že jej nebude vlastními silami (ani částečně) realizovat. Byť judikatura v minulosti v konkrétních případech dovodila odpovědnost za to, že plnění odpovídající smlouvě uzavřené v režimu vertikální spolupráce nerealizoval tzv. in-house dodavatel, u zadavatele i u tzv. in-house dodavatele, který sám plnění nerealizoval (rozsudky zdejšího soudu č.j. 62 Ca 32/2008-58 ze dne 23.9.2009 a č.j. 31 Af 26/2014-214 ze dne 6.4.2016, rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 12/2010-88 ze dne 3.2.2011 a č.j. 4 As 106/2016-67 ze dne 24.3.2017), v nyní posuzované věci je ze shora uvedených důvodů dána odpovědnost za převod realizace plnění z tzv. in-house dodavatele na třetí osobu bez jakýchkoli pochyb na straně žalobce.
20. Shodně jako žalovaný má totiž i zdejší soud za to, že cílem žalobce bylo vyhnout se zadávání veřejné zakázky jako celku (s předpokládanou hodnotou 10 016 459 Kč) v podlimitním režimu; šlo Shodu s prvopisem potvrzuje: Romana Lipovská

jednoduše o to, že jedna část veřejné zakázky byla (nezákonně) pokládána za veřejnou zakázku malého rozsahu a byla na ni uzavřena mimo zadávací řízení smlouva s dodavatelem U1 s.r.o. (k tomu již shora) a ve vztahu ke druhé části veřejné zakázky byl naoko použit režim vertikální spolupráce podle § 11 ZZVZ, jenž ve skutečnosti posloužil k vyvedení části plnění odpovídající smlouvě mezi žalobcem a jím ovládané PRAHA 10 – Majetková, a.s. směrem ke třetí osobě (se žalobcem ani s jím ovládanou PRAHA 10 – Majetková, a.s. nikterak vertikálně nepropojené). To je obcházením zákona (ZZVZ), jež právní ochrany požívat nemůže. Závěr žalovaného, podle něhož by v případě uzavření smlouvy na část plnění odpovídajícímu smlouvě mezi žalobcem a PRAHA 10 – Majetková, a.s. mohlo jít o (zákonný, tj. oprávněný) postup v režimu vertikální spolupráce tehdy, pokud by PRAHA 10 – Majetková, a.s. realizovala přinejmenším podstatnou část plnění vlastními silami, proto bez výhrad ob stojí. Ob stojí rovněž závěr žalovaného o obcházení ZZVZ ze strany žalobce. Nezapíše-li se tento případ do učebnic jako obcházení ZZVZ, pak už málokterý.

21. Zdejší soud tedy bez jakýchkoli výhrad souhlasí se žalovaným jak ve vztahu k posouzení žalobcova postupu při uzavírání smlouvy s dodavatelem U1 s.r.o., tak ve vztahu k posouzení žalobcova postupu při uzavírání smlouvy s dodavatelem PRAHA 10 – Majetková, a.s.
22. Pokud žalobce shledává napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné proto, že žalovaný připustil naplnění znaků vertikální spolupráce a současně (přesto) dospěl k závěru o nezákonnosti žalobcova postupu, pak žádnou nepřezkoumatelností v tomto směru napadené rozhodnutí netrpí. Žalovaný jasně dovedl, že ačkoli byly naplněny formální předpoklady vertikální spolupráce, chyběl její materiální znak, tedy realizace převážné části plnění ovládanou osobou. Tento přístup vychází z obsahového (materiálního) výkladu právní normy, který zohledňuje, zda její aplikace skutečně naplňuje účel sledovaný zákonodárcem. Skutečnost, že žalobce dodržel formální stránku zákonných požadavků, bez dalšího neznamena, že jednal v souladu se zákonem, obzvláště pokud vyvstanou oprávněné pochybnosti o korektnosti jeho postupu a možné snaze obejít zákonná pravidla. V tomto směru tedy zdejší soud považuje závěry žalovaného za přezkoumatelné (a – jak shora uvedeno – i věcně správné).
23. Dovoze-li žalobce k výši uložené pokuty excesivní vybočení z praxe žalovaného v neprospěch žalobce, pak zdejší soud je především toho názoru, že ze samotného porovnávání výše uložených pokut v různých věcech nelze žádné vybočení z pravidla dovozovat. Úvaha o výši pokuty je úvahou individuální, jež může být založena i na přesvědčení o správnosti postupného (průběžného) navyšování výše pokut a potřebě ukládat sankce citelné. Dovožovat porušení zásady obdobného zacházení v obdobných věcech výlučně na základě porovnání absolutní výše uložených pokut proto zdejší soud odmítá; případné rozdíly ve výši pokut budou vždy dány konkrétními skutkovými okolnostmi jednotlivých případů.
24. V situaci, kdy ob stojí úvaha žalovaného, podle níž se žalobce předepsanému postupu podle ZZVZ vyhnul (dokonce ob stojí i úvaha žalovaného, že žalobce jednoduše udělal vše pro to, aby se předepsanému postupu vyhnul; bod 63. napadeného rozhodnutí), pak nelze dát žalobci za pravdu, že by mu snad měla být uložena pokuta při samé spodní hranici zákonného rozpětí. Úvahy obsažené v prvostupňovém rozhodnutí v bodech 100. – 123. a v napadeném rozhodnutí v bodech 63. – 72., s nimiž zdejší soud bez výhrad souhlasí, dostatečně dokládají, že výše pokuty byla výsledkem individualizace, v níž žalovaný zohledňoval, že obcházení ZZVZ, k němuž došlo, je silně nežádoucí, a tedy že pokutu v horní polovině sazby (mohl uložit pokutu až cca 1 200 000 Kč) žalovaný ukládal s rozmyslem při současném zohlednění zadavatelových rozpočtových příjmů (bod 115. prvostupňového rozhodnutí, bod 72. napadeného rozhodnutí). Není ani pravdou, že důsledkem postupu žalobce nebyl vznik žádné újmy, jak žalobce tvrdí; právě postup zcela mimo postup zákonem předepsaný je nejzávažnějším pochybením, jakého se zadavatel může v oblasti veřejného zadávání dopustit, protože tím dochází k úplnému popření zákonných pravidel a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Romana Lipovská

uzavření hospodářské soutěže všem potenciálním dodavatelům, kteří by o plnění veřejné zakázky mohli projevit zájem při dodržení zákonného postupu.

25. Zdejší soud tedy v mezích uplatněných žalobních bodů nahlíží na posouzení věci shodně jako žalovaný. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobní argumentaci důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

26. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, ten však náhradu žádných nákladů řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. června 2025

David Raus v.r.
předseda senátu